

Για την Κυριακή της Απόκρεω.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Τριώδιο

Πριν από δύο Κυριακές μπήκαμε στο ευλογημένο Τριώδιο, το οποίο θα μας προετοιμάσει για τον αγώνα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Η Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου μας υπενθύμισε ότι η βάση της χριστιανικής ζωής είναι η ταπείνωση. Του Ασώτου υιού – η προηγουμένη – ότι κανείς δεν μπορεί να επιστρέψει στο σπίτι τού Πατέρα του, παρά μόνο με την ειλικρινή μετάνοια, και ότι ο Πατέρας μάς δέχεται και μας περιμένει. Σήμερα, ότι υπάρχει κρίση και ότι υπάρχει το δίκαιο κριτήριο του Θεού, ο οποίος θα μας κρίνει επί τη βάσει του νόμου της αγάπης. Ο έχων την αγάπη θα δικαιωθεί. Ο μη έχων την αγάπη θα κατακριθεί.

Αλλά όταν λέγει αγάπη εδώ ο Κύριος, εννοεί όλες τις αρετές. Γιατί κανείς δεν μπορεί να έχει την αγάπη – την αληθινή αγάπη – άμα δεν έχει και τις άλλες αρετές. Και γι' αυτό λοιπόν μας καλεί όλους σήμερα να ερωτήσουμε τον εαυτό μας, εάν έχουμε αυτή την αγάπη, την οποία ζητάει από εμάς ο Θεός και η οποία είναι «πλήρωμα νόμου» (Ρωμ. 13:10), κατά

τον θείο λόγο. Και εάν έχουμε αυτή την αγάπη, έχουμε και ελπίδα σωτηρίας, αν δεν την έχουμε, ούτε ελπίδα σωτηρίας έχουμε.

Και πώς τώρα εμείς εδώ ως Μοναχοί θα μπορέσουμε να εκφράσουμε την αγάπη μας προς τους αδελφούς;

Με το να προσπαθούμε να μη τους στενοχωρούμε, να μη τους πικραίνουμε. Γιατί ασφαλώς το να γίνεσαι αφορμή να πικράνεις τον αδελφό σου με την απρόσεκτη συμπεριφορά σου είναι ένας λόγος ο οποίος δείχνει έλλειψη αγάπης. Να αναπαύουμε τους αδελφούς. «Ανέπαυσε τον αδελφό σου, ανέπαυσε τον Θεό». Να μη κατακρίνουμε, διότι και η κατάκριση είναι έλλειψη αγάπης.

Να προσευχόμαστε για τους αδελφούς που έχουν ανάγκη, αλλά και για όλο τον κόσμο. Εμείς μπορούμε δια της προσευχής να επισκεφθούμε τους εν φυλακαίς, τους εν ασθενείαις, τους πτωχούς αδελφούς. Με την προσευχή μας να τους ανακουφίσουμε εξίσου αποτελεσματικά, και περισσότερο απ' ό,τι θα τους ανακουφίζαμε αν πηγαίναμε αυτοπροσώπως να τους παρηγορήσουμε. Πόσα δεν προλαβαίνει πραγματικά η προσευχή, και πόσο δεν βοηθάει η προσευχή μία πονεμένη ψυχή! Και το έχουμε δει αυτό στην πράξη. Οσάκις μας παρακαλούν να κάνουμε προσευχή για κάποιο αδελφό μας ασθενή ή εμπερίστατο, εάν εμείς με ταπείνωση και πόνο προσευχηθούμε και κάνουμε και καμία Θεία Λειτουργία, καμία Παράκληση, βλέπουμε αμέσως ότι έχει αποτέλεσμα η προσευχή.

Αλλά και η φιλοξενία, την οποία ασκούν οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους, και αυτή είναι εκδήλωση αγάπης. Δεν πάμε εμείς προς τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη· έρχονται οι άνθρωποι σε μας. Και δεν έχουν τόσο ανάγκη υλική, όσο έχουν ανάγκη πνευματική. Και γι' αυτό τα Μοναστήρια προσφέρουν την φιλοξενία, για να βοηθήσουν πνευματικώς τους ανθρώπους. Και οι αδελφοί, που είναι τεταγμένοι προς τούτο εξ ονόματος της Μονής να προσφέρουν την φιλοξενία, το κάνουν και πρέπει να το κάνουν με πολλή αγάπη, δεχόμενοι τον κάθε αδελφό, όσο και αν είναι μακριά από τον Θεό, όσο και αν είναι μολυσμένος στην ζωή του ή όσο και αν είναι ταλαιπωρημένος στην ζωή του, εν τω ονόματι του

Χριστού. Και ο μισθός μετά και η αμοιβή θα είναι για όλους τους αδελφούς, και η ευλογία θα έλθει σε όλη την αδελφότητα.

Ὡστε, πατέρες και αδελφοί μου, με αυτούς τους τρόπους ας προσπαθούμε να καλλιεργούμε την αγάπη, αλλά και κυρίως διώχνοντας από την ψυχή μας κάθε αρνητικό συναίσθημα που μπορεί να έλθει προς τους αδελφούς, είτε αυτό είναι ψυχρότητα, είτε αυτό είναι οτιδήποτε άλλο αρνητικό συναίσθημα που διώχνει την αγάπη από την ζωή μας. Και αν πικράνουμε κανένα αδελφό καμιά φορά λόγω της αδυναμίας μας και ασθενείας μας, να μη περάσει πολλή ώρα, αλλά να πάμε να του βάλουμε μετάνοια, να τον αναπαύσουμε, να του ζητήσουμε συγχώρηση, ώστε και ο αδελφός να είναι αναπαυμένος και εμείς να είμαστε εντάξει απέναντι του Θεού.

Ας ασχοληθούμε σήμερα με το θέμα αυτό. Ας είναι εκεί η σκέψη μας. Πρώτον μεν σκέψη μετανοίας, ότι δεν έχουμε εκπληρώσει τον νόμο της αγάπης, τον οποίο περιμένει από μας ο Θεός, αλλά και δεύτερον η προσευχή και η ικεσία μας προς τον Θεό: «Κύριε, δώσε μας εκείνη την αγάπη την οποία περιμένεις από εμάς. Κύριε, δώσε μας εκείνη την αγάπη, που αν την έχουμε, έχουμε και ελπίδα σωτηρίας. Και δείξε μας, Κύριε, τρόπους, πώς αυτή την αγάπη να την εκδηλώσουμε στους αδελφούς μας και σε όλους τους ανθρώπους που την έχουν ανάγκη».

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές του Τριωδίου και περί αρετών (των ετών 1981-1991) Γ'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2017, σελ. 39.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>